

Česko-slovenské preteky hovawartov - II. ročník

■ KATKA HOUŠKOVÁ, ROMAN RAKOVAN, TIBOR SUCHÁNEK
Fotografie poskytli členovia Slovenského hovawart klubu

Stará Myjava
RZ Fantázia 13. 9. 2014



Po minuloročných pretekoch, ktoré sa uskutočnili v Českej republike (KK Brno Rybníček), sa Slovenský hovawart klub v spolupráci s Hovawart klubom ČR podujal zorganizovať II. ročník. Boli sme milo prekvapení nielen počtom účastníkov, ale aj výbornou náladou, športovým správaním a fandaním si navzájom medzi všetkými účastníkmi. Stretli sa skvelí ľudia, ktorých športová kynológia nielen nadchla, ale dokážu so svojimi zverencami aj dobre pracovať a dosiahnuť tak výborné výsledky. Roz-

hodcami boli páni Peter Lengvarský a Peter Čurila, figuroval Peter Vančo. V skratke, mali sme troch Petrov...

Aj napriek nepriaznivému počasiu, ktoré bolo snáď jedinou tienistou stránkou, sme videli pekné športové výkony a taktiež chuť naďalej sa zlepšovať. Rozhodcovia nielen prísne posudzovali, ale snažili sa každému poradiť, v čom môžu zdokonaľiť svoj výcvik. Veríme, že nás ich slová posunú ďalej!

Naša úcta patrí aj Petrovi Vančovi, ktorý odviezol prácu naozaj hodnú takýchto pre-

tekov. Chceme poďakovať všetkým účastníkom, úspešnejším pográtulovať, a tým menej šťastným zaželať veľa úspechov nabuduce. Niekedy chýbalo len trošku šťastia, no pre nás boli víťazmi všetci zúčastnení. Postaviť sa na štart chce naozaj nielen odvalu, ale aj dlhú prípravu. Veríme, že ďalší ročník bude ešte viac zdarný pre všetkých!

Na záver ďakujeme spoluorganizátorom za kus prípravnej a hlavne organizačnej práce, tým, ktorí boli v úzkom realizačnom



tíme, a pomocníkem, skupinke, šlapačom a naozaj všetkým, ktorí pomohli a podali pomocnú ruku pre dobrý priebeh. Veľké ďakujeme sponzorom, a to spoločnosti Royal Canin, pani Tatiane Ilavskej a ostatným.

Veríme, že sa všetkým účastníkom a divákovi páčilo, dovidenia v roku 2015!

Výsledky (rozhodca: Peter Lengvarský, Peter Čurila, figurant: Peter Vančo)

Katégoria IPO1: 1. Stanislav Chadim, CZ - Alfréd ze Světlovských luk, 92, 84, 48, 224 * 2. Katka Houšková, SK - Drákuľka Katčina smečka, 90, 73, D, 163 * 3. Zoja Horáková, CZ - Ar Splendidi Canes, 85, 70, D, 155

Katégoria FPr1: 1. Martin Růžicka, SK - Dagsy Takavorakan, 98 * 2. Jolana Kaplanová, CZ - Briá Victoria Brunensis, 93 * 3. Martina Rybářová, CZ - Alexis Gold Maximum, 88 * 4. Jana Piklová, CZ - Gordy Bukový háj, 83

Katégoria FPr3: 1. Jaroslav Bacigál, SK - Jasmine Kráľovská stráž, 91 * 2. Zuzana Obrancová, SK - Everest Kráľovská stráž, 86 * 3. Václav Brom, CZ - Angie Good Year, 72 * 4. Kristýna Junková, CZ - Quent z Budské samoty, 65 * 5. - 6. Katarína Vargová, SK - Brittany Nova Moravia, 28 * 5. - 6. Iva Hažmuková, CZ - Adar Šenovský dvůr, 28

Katégoria BH: 1. Marián Lukáč, SK - Jantar Kráľovská stráž, 54 * 2. Monika Relichová, CZ - Drak Katčina smečka, 43

Katégoria UPr2: 1. Petra Kejdanová, CZ - Rennie z Budské samoty, 86 * 2. Aleš Krč, CZ - Doris Aldeon, 79 * 3. Petra Novotná, CZ - Atyx z Císařského údolí, 75 * 4. Tibor Varga, SK - Alvin Skrytý príznak, 70 * 5. Lenka Račáková, CZ - Heineken Šédedab, 67 * 6. Viktoriá Šmotlákova, SK - Batanco Neskrtná vášeň, 64

Katégoria SPr1: 1. Ingrid Müllner, SK - Bruno Takavorakan, 78 * 2. Eva Markgrafová, SK - Damián Katčina smečka, 64 * 3. Roman Rakovan, SK - Catherine z Kraje kalicha, 57

Doplňková disciplína (zadržanie na 100 m): 1. Rita Horňáková, SK - Isis v.d. Tannenmühle * 2. Marián Lukáč, SK - Jantar Kráľovská stráž * 3. Monika Relichová, CZ - Drak Katčina smečka
NAJ mladší reprezentant: Eva Vargová, SK - Amigo Ebritte

NAJ stopa: Jaroslav Bacigál, SK - Jasmine Kráľovská stráž

NAJ poslušnosť: Petra Kejdanová, CZ - Rennie z Budské samoty

NAJ obrana: Ingrid Müllner, SK - Bruno Takavorakan



Reakcie od pretekárov

Zoja Horáková + Ar SplendidiCanes

Ráda bych tímto znovu oficiální cestou poděkovala SHK za skvělou organizaci závodů, nasazení a atmosféru, která po celou dobu panovala. Stejně tak za podporu, která byla cítit napříč tábory. Myslím, že zdarma rozdané pláštěnky přesně vystihovaly touhu, aby se vše povedlo, nikdo nestrádal a všichni si závod užili. A proto děláli Roman Rakovan, Tibor Suchánek a všichni okolo nich opravdu vše. Včetně personálu hotelu. Dokonce i náš pozdní příjezd za tmy neodradil již přepláceného a najedeného figuranta (Peter Vančo), aby s námi pod lampou provizorně provedl pár zákusů na vodítku.

Osobně mě velmi potěšila nápaditost věcných cen. Cabernet Howignon 2014 neměl chybu a jedná se o velmi zdražilý ročník bez jakékoliv kyselinky. Dovedu si představit, že nádhernou činku s potiskem hoviků určitě nikdo nepoužije a bude zdobit domácnosti závodníků. Narozdíl od granulí RoyalCanin a Magnesie, které už rychle ubývají. Všem sponzorům velké díky. Díky zaslouží i výběr rozhodčích (Peter Lengvarský a Peter Čurila) za jejich precizní zhodnocení závodníků a celých závodů, včetně rozboru chyb. Dostat takové kapacity na závody hovawartů je něco úžasného a pro plemeno jenom dobře. Také děkuji za vynikající kulinářské kreace, které byly nošeny na stoly k večernímu vínku. Tatarák, pečeně, sýry, klobásy apod. neměly chybu. V tomto ohledu jsme přijeli dost nepřipraveni... Snad příště napravíme.

A hlavně děkuji za darované slovenské repře tričko, které jsme celému slovenskému týmu všichni záviděli. Vy jste opravdu dobrý tým. Doufám, že díky nadšení lidí, kteří podobné akce organizují, a lidí, kteří mají chuť cvičit, hovawart zůstane pracovní plemeno a nebude jim jen na papíře. Protože pracovně to mají hovawarti podle mého názoru dost nahnuté... Za český tým se to pokusíme zlepšit v listopadu na Švábově, kde se na všechny moc těším. Výrobci, flaškovatelé a someliéri - JEDNO VELKÉ DÍKY!!!

Petra Kejdanová + Rennie z Budské samoty

Taktéž chci moc poděkovat za super strávenou sobotu a opravdu skvěle zorganizovaný závod. Vše už tu bylo vyjmenováno, tak se nebudu opakovat (i když chvály není nikdy dost! :) takže jen: DĚKUJI!

Aleš Krč + Doris Aldeon

Taky děkuji za super zorganizovaný závod - pláštěnky, pitný režim, krásné ceny a pohodová atmosféra stejně postižených hovimaniáků - super sobota. Za rok ahoj v ČR!

Petra Novotná + Atyx z Císařského údolí

Strašně moc bych chtěla poděkovat organizátorům... bylo to super. Moc se nám u Vás líbilo.

Iva Hažmuková + Adar Šenovský dvůr

V sobotu 13. 9. 2014 jsme se s Darem zúčastnili našeho prvního „ostrého“ závodu. Vyjeli jsme k němu na Slovensko, kousek za moravské hranice, do Staré Myjavy. Při II. ročníku česko-slovenského závodu byl letos pořadatelem slovenský hovawart klub.

Za dějiště závodu byl zvolen areál RZ Fantázia, v němž poslední srpnový týden pořádá slovenský klub svůj letní výcvikový tábor, a tak se někteří účastníci závodu raceli do známého prostředí. Ale i pro ostatní účastníky závodu bylo výborné, že mohli být na místě již odpoledne před závodem a dle rozpisu pořadatelů na tréninky jednotlivých reprezentací potrénovat jak na ploše poslušnost, tak s figurantem obrany. Mnozí toho skutečně využili. Po trénincích a večerí se rozběhl společenský program, který se, jak mi vyprávěla Dita (přijeli s Alfrédem), protáhl až hluboko do noci.

My jsme byli jedni z mála, kdo jeli až v sobotu brzy ráno z domu ... čímž jsme zřejmě udělali velkou chybu. Cesta nám proběhla bez větších problémů (až na zavřené dva nájezdy, resp. výjezd na dálnici) a dojeli jsme právě včas na prezentaci a veterinární kontrolu. V 8 hodin byl závod slavnostně zahájen a losovali jsme si dle závodních kategorií startovní čísla. Velmi pozorní a obětaví pořadatelé mysleli na vše včetně našeho pitného režimu. Abychom nebyli odkázáni na „vodu shůry“, losovaná čísla byla připojena k láhvi Mattoni. A že byl hlášen na celý den déšť, dostali jsme navíc každý

z účastníků - psodů, i pláštěnky... Závod byl pojat skutečně velkoryse a důstojně, organizátoři se opravdu neuvěřitelně vytáhli a všechno jim klapalo přesně dle harmonogramu, a tak jediné, co trochu narušovalo dokonalou organizaci, bylo počasí... ale s tím se prostě nedalo nic dělat.

Po rozdělení startovních čísel (já si vytáhla svoji oblíbenou třináctku, se kterou jsem ale, žel, nikdy neměla štěstí) odjeli účastníci stop v kategorii FPr1 o pár kilometrů dál do sousední vsi na stopu na place před hotelem začaly poslušnostní soutěže disciplínou BH.



Rozhodčími byli p. P. Lengvarský (poslušnost, obrany) a P. Čurila (stopy). Oba byli velice korektní, i když zároveň i hodně přísní, a oči měli doslova všude. Celou akci pojali nikoliv jako závod hoviků, ale skutečně jako mezinárodní závod... ve kterém jak na obranách, tak na poslušnosti (a nepochybuji, že i na stopách) měřili všem stejně. Každý dosažený bodík mohl účastníky těšit, protože byl poctivě zasloužený!

Po skončení stop FPr1 odjela na stopu FPr3 první trojice ze šesti účastníků této kategorie (v ní jsme byli zapsáni i my a to díky vylosovanému číslu jako poslední). Mezitím již na place závodili účastníci poslušnosti dle UPr2, mezi nimi i kamarádka Lenka s Heinekenem. A pak už byl čas, abychom k našim stopám odjeli i my, druhá trojice. Stopy byly našlápnuty dnes na trávě, všechny stejně, v obvyklém tvaru „R“ (nebo „P“ s dvojitou nožkou) a tvořily je dvě kladečky. Ano, piší správně: zcela netypicky šlapaly stopy dvě ženy. Klazení předmětů bylo jiné, než nás učil na táborech Mirek Pospíšil - dle pokynů rozhodčího se kladlo na délku, aby byl předmět podél pacak mezi nimi. Navíc jsem na jeden z předmětů koukala div ne s otevřenou pusou: byly jim dvě asi 1cm silné plastové hadice, spleené k sobě (tento předmět že se na Slovensku s oblibou používá při zkouškách FH). Textil byl zastoupen hodně úzkým proužkem koberce (umělý chlup) na gumě - šířka cca 1 cm. Třetí - dřevo, byl víceméně standardní, snad o trochu menší než z Gappy (cca 2 x 9 cm).

Když jsme dojeli na místo, nejprve jsme losovali o číslo stopy a já si zase vytáhla tu poslední. Museli jsme pak chvíli počkat, až dojde řada i na nás. Dar se těšil, docela mne táhl, už chtěl vědět, kde má svoji určenou stopu. Vypadalo to docela nadějně, ale... přesto jsme, žel, neuspěli. Možná to byla nováčková daň, byl to náš 1. „ostrý“ závod. Dar toho v noci moc nenaspal (syn shodou okolností právě dnes v noci odjížděl na dovolenou do Chorvatska, běhali s přítelkyní po domě až skoro do 2 hodin do rána, než konečně odjeli, a Dar byl samozřejmě s nimi vzhůru, a já s manželem



pak vstávala již v 5 hodin). Cestou a pak i na místě sice chvílemi pospával, ale všechno pro něj bylo nové, tak odpovídal, prakticky až „odpadl“. Jak je opravdu náruživý stopař, tak byl úplně „bez štávy“ a moc nechtěl ani dopoledne při venčení, což vždy znamená, že je „napůl mrtvý“.

Se stopou jsme se dostali do nejlepší části dne (šli jsme ji skoro v jednu hodinu odpoledne), kdy po propršené části dopoledne déšť již před polednem ustal, ale přes mraky jakoby prosvítilo slunce a bylo jaksi přídušeno. Dar k tomu všemu vůbec poprvé šel stopu naprosto cizí osoby, se kterou se neměl možnost ani seznámit (sice jsem o to paní opatrně poprosila, ale neuspěla jsem). Doma k tréninku trávu v podstatě nemáme (pominu-li venčí trávník na ulici, kde stopujeme jen „z nehlubší nouze“), jen hlínu, o víkendy jsme byli trénovat na chatě na loukách s ekologickou trávou, ale tohle bylo něco zcela jiného – chomáče s trávou výšky asi 20 cm a mezi nimi občas podmáčená holina, občas drobný porost.

Terén Dar zvládl, šel docela přesně i první úsek, neudělal chybu ani na křížení stopy srnami (srnek tam běhalo docela hodně). A pak na prvním lomu, myslím, že jsme za tuto část dostali plný počet bodů, ale přešel mi dva předměty, což dělá jen při vysoké únavě (i když ty hadice by asi neoznačil ani čerstvý), a pak asi v půlce druhého úseku začal zvedat hlavu, „padlo to na něj“ a stopu prostě „zabalil“. Svalil se mi do mokré trávy a začal se v ní s rozkoší válet!! Mohla jsem sice ještě pokračovat, také jsem to zkusila, ale Dar místo pokračování na stopě po krátkém přemýšlení s pohledem do dálky přišel zpátky ke mně, sedl přede mně a pohledem mi oznámil, že dnes jsme skončili.

Požádala jsem, zda si mohu zkusit stopu dojet, ale naprosto to nešlo. Dar měl jediný zájem – pichl čumák do jakési stopy v trávě a šel po ní zpátky do auta... což mi také ještě neudělal. Pravda je, že já jej jako psodůlka vůbec nepodržela – pochválila jsem ho jen jednou a pak už pro sebe řekla, že určitě přešel předmět, místo abych ho povzbudila pochvalou aspoň za ten čistý lom. Asi se nemohu divit, že se mi utahání a nevyspaný pes na stopu paní, kterou ani neznal, bez odměny pochvaloubrzy „vyignoroval“. Přesto jsme dostali aspoň 28 bodů, což bylo víc, než jsem při ukončení stopy vůbec čekala – asi Dar šel to, co šel, opravdu moc pěkně. Těch 28 bodů stačilo na dělení poslední (resp. 5. až 6.) místo asi s největší favoritou závodu, které se ale na trávě (na ní také nemá možnost trénovat) nedaří.

Po návratu do RZ jsme si zašli na oběd a pak zase pokračovalo sportovní zápolení dokončením víceúrovňových kategorií – obranami na SPR1 a IPO1. Kategorie IPO3 nakonec jako jediná otevřená nebyla. Závod ukončovaly poslušnosti a pak obranami dvě hárající fenky.

Závody skončily, do vyhlášení vítězů zbývalo ještě spoustu času, tak pořadatelé vyhlásili dodatečnou soutěž – zadrženi figuranta na 100 m. Nepřihlásila jsem se, ale nakonec mne manžel „vyhecoval“. Bylo mi jasné, že to bude tak akorát trapas... unavený Dar a stopy po hárajících fenkách na place. Dara opravdu znám – sice za figurantem vyběhl, ale jen ucítil první stopy po „kamarádkách“, už ho nějaký figurant vůbec nezajímá. Plácl sebou na trávníku a číchal a číchal... Kdyžby se soutěžilo o nejrychlejší nalezení stopy po hárajce, tak jsme jistojistě vyhráli. Tak jsme alespoň pobavili diváky a ti se mohli od srdce zasmát.

Chystalo se vyhlášení vítězů a já po domluvě využila volného cvičiště, abych si zkusila na cizím cvičáku kousek poslušnosti. Zvolila jsem dnešní disciplínu UPr2 a Dar kupodivu při ní „šlapal jako hodinky“. Samozřejmě, na mne se při chůzinedival, ale jinak byl přesný, při odložení z chůže okamžitě sedl, pak lehl i zůstal stát, na přivolaání



z lehu přilít ke mně hned a docela rychle, velmi pěkný byl i náš aport. Chyby nastaly až při překážkách, ale tam jsem měla bariéru (prkna potažená plastovou plachtou, takovou podobu bariéry Dar nezná) naprosto naraženou na „áčko“, takže se Dar musel nejprve seznámit s bariérou a pak mi místo na áčko stále skákal za aportem přes bariéru... Závěrečná vysíláčka nám nevyšla už vůbec: Darovi se sepnula vzpomínka na elektrický obojek a nehnul se mi od nohy...

S počasím pořadatelé opravdu nemohli nic dělat – díky němu a opakovaným podvečerním slévkám se závěrečné slavnostní vyhlášení vítězů několikrát přesouvalo z pod střechy budovy ven a pak zase zpět, takže to bylo jediné drobné zpoždění a improvizace oproti harmonogramu.

Závěrečný slavnostní ceremoniál byl nádhernou korunou celého dnešního závodu. Ceny byly určeny všem a i díky sponzorům závodu (firmy Mattoni a RoyalCanin) byly neskutečně velkorysé i pro poslední místa... vítězem byl pro pořadatele každý, kdo se závodu zúčastnil. Cena mu byla odměnou za poctivou práci s jeho hovavartem. Všichni jsme dostali pamětní pohár na závod, činku 650 g s krásnou vypalovanou hlavou hovíka, paklík krmiva RoyalCanin, dárkové předměty, slovenské víno... Celý podnik zakončily hymny.

Byl to úžasný den setkání při soutěžním zápolení pracovních hověk a jejich psodůlů i rodin. Musím za něj pořadatelům ze srdce poděkovat a vyslovit jim svůj obdiv i vděčnost za vše. Pokud mne na závodech něco mrzelo, tak jen to, že jsme si ten krásný pohár, činku (je příliš krásná, abych se odhodlala s ní cvičit) i všechny další dárky nezasloužili lepším výkonem a vyšším bodovým ziskem. Doufám, že se zadaří příště. Říká se, že na první závody se jezdi hlavně sbírat zkušenosti a tak i v tomto ohledu jsem moc ráda, že jsme jeli. DĚKUJEME!!

Ingrid Müllner + Bruno Takavorakan

Chcem vyjadriť poďakovanie za II. ročník čr-sr pretekov. Aj keď som tam skoro neprišla kvôli potopám, som rada, že som nakoniec dorazila a zažila tú atmosféru a úžasnú organizáciu, ceny a všetko, čo k tomu patrí.

Nebudem to tu celé rozpisovať, ale najviac ma dojalo a potešilo, že celá akcia mala punc dôstojnosti a vážnosti, keď na záver po vyhodnotení bola akcia ukončená hymnou českou a slovenskou...

Ďakujem!

Stanislav Chadim + Alfréd ze Světlovských luk

Tak jsem se konečně dostala k tomu, abych napsala pár řádků... Tento víkend byl opravdu hektický :) Začalo to už cestou na Slovensko, kdy jsme mírně bloudili, kvůli nečekaným uzavírkám... Do RZ Fantázia ve Staré Myjově jsme dorazili se spožděním, naštěstí jen pár minut. Ale protože trénink už končil, tak jsme hned po příjezdu vytáhli Alfa z auta a šel kousat... jestli se to tak dá říct. Poprvé se nám stalo, že pořádně nedoržel – jako by mu rukáv něčím vlatil. To nás tedy den před závody moc nepotěšilo... No nic,

šli jsme se ubytovat, dali si večerí a potom, místo spánku, až do půlnoci seděli a vykládali si přáteli :) Bylo veselo, tak se nám prostě nechtělo odcházet :))

Ranní budíček v šest hodin byl krutý. Po snídani a nástupu jsme odjeli na stopy. Standa s Alfrédem si vylosoval startovní číslo 1, takže šli na stopu jako úplně první. Alfréd číchal hezky, krásné lomy, jen první předmět označil, ale pak koušiček popošel, což nás stálo pár bodů, druhý předmět už byl v pořádku. Celkem krásných 92 b. Spokojenost veliká. Vrátili jsme se zpět, nechali Alfa odpočívat a sledovali poslušnosti UPr2, a že bylo na co koukat! Poté už jsme šli na poslušnost my. A musím říct, že Alfréd byl úžasný!! Šel krásně u nohy, nezaostával, občas i koukal na páničku (no, my prostě tu sledovačku nemáme :)). Aporty jako vždy rychlé, a jako vždy překusoval. U volného předsedl kousek dál před psodůlka, ale v normě, u překážek předsedl krásně. Jen škoda toho jeho přežvykování! A přišla na řadu naše slavná vysíláčka... té jsme se báli!! A hele, on ji ten náš chlupáč dal naprosto úžasně!!! Když sudí potom Standovi říkal, že mohla být malinko rychlejší, tak měl Standa co dělat, aby se nezačal smát, protože byl rád, že Alf vůbec vyběhl, takže detaily o rychlosti ho vůbec netankovaly :D

Po skvělé (pro nás) poslušnosti, ze které si kluci odnesli 84 b, nás čekala už jen obrana. Obrany se vždy bojíme nejméně, protože na Alfa je spoleh. Teda byl, až dosud. Po včerejším tréninku jsme se báli, a bohužel se nám obavy potvrdily :(Alf oběhl první maketu a mazal k páničkoví, místo na figuranta. Ale stačil druhý povel a šel na něj a vyštěkal. Potom byl pokus o útěk figuranta a první zákus, ten pustil, krve by se ve mně nedořežal... ale napodruhé už stiskl lépe a držel. Stejně tomu bylo při útoku na psa z pohybu. První pustil, pak už dobré, relativně. Na Alfréda to byl teda hrozný výkon, což nás moc mrzí. Byli jsme z toho zklamání, protože se nám tohle ještě nestalo. Ale teď už víme, že se to stát může. Alfréd za svůj „výkon“ dostal celých 48 bodů :D ... no bída. Tak teď jen doufáme, že to zase napravíme a Alfík bude kousat jako dřív.

I přesto všechno jsme ale vyhráli!!! Vůbec jsme to nečekali, protože jsme měli těžké a šikovné soupeře! S 224 body jsme se umístili na 1.místě v kategorii IPO1. Odvezli jsme si pohár, hromadu nádherných dárků, a hlavně krásné zážitky!

Moc tímto děkujeme pořadatelům za krásný závod a těšíme se na příští ročník! A abych nezapomněla, tak samozřejmě hrozně moc gratulujeme všem účastníkům! A děkujeme psím přátelům za milou společnost!

Magdalena Dubecová + Batanco Neskrotná vášeň

Ahojte Katka, Roman a Tibor!

Dodatocne Vám všetkým nom hlavným organizátorom posielame veľkú pochvalu za perfektnú organizáciu československých pretekov. Fakt, klobúk dole, celá akcia bola výborná! Skvelo ste všetko pripravili a organizačne zvládli. A tie ceny... fakt super. Najviac sa mi páčili činky a víno – „Cabernet hovignon“, paráda :) A miesto Fantázia je jednoducho fantázia :) Ste jednotky a myslím, že naši českí spolubratia budú mať budúci rok čo robiť, aby vás tromfli!

Aj keď sme s Batancem skončili na poslednom mieste, sme radi, že sme sa zúčastnili, a cítili sme sa super. Mrzelo nás, že sme museli tak rýchlo odísť, ale Vikina mala dôležité povinnosti u svojho otca. Ale už sa tešíme na ďalšie takéto akcie :)

Majte sa krásne a ešte raz ďakujeme!

Batancovci

